

[Hedelund.]

som er nedlagt i Lovforslaget, men som jeg allerede har nævnt, mener jeg, at Lovforslagets nærmere Udformning maa gøres til Genstand for Behandling i det Udvalg, hvis Nedsættelse jeg senere skal tillade mig at stille Forslag om.

N. P. Nielsen: Paa Socialdemokratiets Vegne kan jeg tilsige Partiets Medvirken til det foreliggende Lovforslags Gennemførelse. Som det ogsaa blev fremhævet af det ærede Medlem, der havde Ordet for Partiet Venstre (Hedelund), er det jo ikke saaledes, at der ikke i den Lovgivning, vi har paa disse Omraader, i og for sig er Hjemmel for at træffe de Foranstaltninger, der her foreslaas. Der findes baade i Færdselsloven og i Motorloven saadanne Bestemmelser. Naar det paa en Maade kan siges, at det, der her foreslaas, gør et Indgreb i det kommunale Selvstyre, er det, fordi det hidindtil har været meget besværligt at faa de forskellige Faktorer til at samvirke — dette gælder saavel Statsbanerne som Privatbanerne og de forskellige kommunale Vejmyndigheder —, og dette skyldes forskellige saavel økonomiske som andre Forhold, hvad det ærede Medlem Hr. Hedelund ogsaa var inde paa. Med det Krav til Færdselssikkerhed, som er naturligt baade for Befolkningen og de motorkørende, er det kun rimeligt, at vi faar en Lovgivning, der skaber yderligere Hjemmel for Sikringsforanstaltninger end de to Love, jeg nævnte før. Det er min Opfattelse, at de fleste Motorulykker skyldes ansvarsløse Motorkørere, der enten i beruset Tilstand, mere eller mindre paavirkede af Spiritus, paa Grund af skødesløs Føring eller paa Grund af, at de ikke har passet deres Rat og ikke set sig for, kommer galt af Sted. Det er de allervæsentligste Aarsager til Ulykkerne. De, der kender til disse saakaldte meget farlige Steder, og de, der har med Vejsager at gøre, ved — det er næsten notorisk —, at de *færreste* Ulykker sker paa de *farligste* Steder, netop fordi Motorførerne i Almindelighed er klare over, at her gælder det i høj Grad om at være forsigtig. Men nægtes kan det ikke, at der alligevel er sket Ulykker saadanne Steder, og at det kan paavises, at der er Mangler med Hensyn til Oversigt og andre Ting; og saa føler Vejmyndighederne og andre Myndigheder naturligvis, at der alligevel er noget om, at dette eller hint ikke er, som det burde være. Derfor maa de Myndigheder, der har med disse Ting at gøre, gribe til enhver Forholdsregel, der er mulig, økonomisk og paa

anden Maade. Det, der i høj Grad har besværliggjort Forhandlingerne om de Spørgsmaal, der er Tale om her, er Fordelingen af Udgifterne Parterne imellem. Baade Kommunerne og Banerne, saa vel Stats- som Privatbaner, er vejet tilbage for Udgifterne, idet man meget ofte har skønnet, at det, der kunde opnaas, ikke staa helt i Forhold til det, der skal ofres. Der har ganske vist i en Aarrække staaet ret betydelige Beløb til Raadighed for Amtskommunerne, for Sogne- og Købstadkommuner forholdsvis mindre; men Beløbene for disse er nu stærkt stigende. Banerne har kun haft mindre Beløb til disse Foranstaltninger. For Statsbanernes Vedkommende er Forholdet jo det, at Statskassen altid til en vis Grad staaer til Raadighed, saaledes at Bevillingsmyndighederne formentlig kunde skaffe Midler til Veje. Men det gælder ikke for Privatbanerne. En stor Række af dem har meget vanskeligt ved at skaffe den fornødne Kapital til Foranstaltninger af denne Art.

Jeg er ganske vist enig i det Princip, der ligger til Grund for §§ 1, 3 og 7, men jeg vil dog gøre opmærksom paa et Forhold, der vil kunne virke noget urimeligt og uretfærdigt. Adskillige Kommuner, saavel Amts- som Sogne- og Købstadkommuner, og for øvrigt ogsaa Staden København, har allerede i den Tid, disse Beløb har været til Raadighed af Motorafgiften, ofret betydeligt paa Foranstaltninger af den Art, som nu paa en Maade kan blive tvangsforeskrevet. Det vilde da være noget urimeligt, om de, der virkelig har bragt økonomiske Ofre og vist Initiativ, nu skulde forfordes derved, at der bliver afkortet noget i deres Andel af Motorafgiften.

At Udgiften til disse Foranstaltninger dækkes af Motorafgiften, synes jeg ikke, der kan indvendes noget imod. I alle saadanne Tilfælde, hvor Kommunerne alligevel skulde have disse Udgifter, er det efter min Opfattelse i og for sig ligegyldigt, om Pengene bliver for lods taget deraf, eller de selv skulde have truffet Foranstaltninger af det Beløb, de fik tildelt. Lad mig med Hensyn til dette Forhold sige, at Motorafgiften giver et stadig stigende Beløb, meget betydeligt større end forudsat i sin Tid. Og naar det er Tilfældet, har jeg naturligvis slet ingen Betænkelighed ved det, som er Hensigten med Lovforslaget. Men jeg maa dog tage det Forbehold, at hverken Statsbanerne eller Privatbanerne skal profitere urimeligt derved. Det kan ikke være Meningen. Heller ikke synes jeg, det vilde være formaalstjenligt eller klogt, om Statsbanerne eller Privatbanerne